

Zwartboek langdurige covid onderwijspersoneel

AOb, april 2022

Inhoudsopgave

Samenvatting	pagina 3
Geef onderwijspersoneel derde ziektejaar	4
Tegemoetkomingsfonds	5
Langdurige covid in het onderwijs, in cijfers	6
Twee persoonlijke verhalen	9
Bijlage: brief aan de werkgevers	12

Samenvatting

- Veel leraren en ondersteuners hebben tijdens de epidemie corona opgelopen.
- Ruim **1100 mensen** uit het onderwijs kampen nog steeds met de gevolgen daarvan (langdurige covid / long covid).
- Voor veel mensen met langdurige covid komt de **keuring voor de arbeidsongeschiktheid** in zicht.
- Maar het is nog te vroeg om te bepalen wie wel of niet arbeidsongeschikt is: er is simpelweg nog **te weinig bekend over de prognose** van langdurige covid.
- De AOb en FNV Onderwijs en Onderzoek vinden daarom dat mensen met langdurige covid **méér dan de (standaard) twee jaar** de tijd moeten krijgen om aan hun herstel te werken. Zodat ze hopelijk weer terug kunnen komen in hun baan. Werkgevers dienen de extra inkomenslasten gecompenseerd te krijgen.
- Zo'n extra ziektejaar is niet ingewikkeld te realiseren: de **wet biedt mogelijkheden** om de keuring uit te stellen. Wij roepen werkgevers op om daar gebruik van te maken. Werkgevers moeten daartoe dan wel (door OCW) gefaciliteerd worden.
- Daarnaast zouden mensen met langdurige covid in aanmerking moeten komen voor een **tegemoetkomingsfonds**.

Geef onderwijspersoneel een derde ziektejaar – net als in de zorg

Het is 2020. Corona heeft ons land bereikt, de ic's stromen vol, er dreigt code zwart. De mensen in de zorg werken door, met gevaar voor eigen gezondheid. De rest van Nederland gaat in lockdown.

Behalve het onderwijs. Daar wordt óók doorgewerkt, in die eerste weken van de epidemie. Dat kan ook, zo denken deskundigen, want kinderen kunnen het coronavirus niet overdragen op volwassenen. Onderwijspersoneel kan rustig doorwerken.

Als blijkt dat dit niet klopt, is het te laat. Een grote groep leraren heeft dan al covid opgelopen. En sommigen kampen op dit moment nog steeds met de gevolgen daarvan – de 'langdurige covid'. Tientallen leraren en ondersteuners die in die eerste periode ziek werden, naderen nu het einde van hun tweede ziektejaar. En dus de keuring voor arbeidsongeschiktheid, de WIA-keuring.

En er volgen er meer, want ook ná die eerste weken in 2020 werden helaas veel onderwijsmensen ziek. Ook al omdat, toen er eenmaal vaccins beschikbaar waren, onderwijsmensen geen voorrang kregen bij vaccinaties. In totaal kampen meer dan duizend leraren en ondersteuners met langdurige covid, zo blijkt bij het meldpunt dat de AOb heeft opgericht. En veel van die mensen melden zich de komende maanden bij de WIA-keuring.

En dat is te vroeg. Veel te vroeg. Want 'langdurige covid' is een nieuwe aandoening waarover op dit moment nog te weinig bekend is. Wat is de prognose? Welke behandelmethoden zijn er of kunnen er nog worden ontwikkeld? Er is nog te veel onduidelijk om nu al te kunnen beslissen wie wel of niet arbeidsongeschikt is.

Daarom doen wij een beroep op alle onderwijswerkgevers van Nederland: geef mensen met langdurige covid een derde ziektejaar. Een extra jaar om weer te re-integreren, zonder het zwaard van Damocles van de WIA-keuring boven het hoofd. Een jaar om weer wat beter te worden, om het leven weer op te pakken en weer zinvol aan het werk te gaan.

Het instellen van zo'n derde ziektejaar is niet moeilijk. De wet biedt namelijk de mogelijkheid om de WIA-aanvraag in gezamenlijk overleg tussen werkgever en werknemer uit te stellen. De ruimte is er al: het vergt vooral goodwill.

En geld, want werkgevers moeten de mensen wel een jaar langer doorbetalen. Ook daar is een oplossing voor: werkgevers in de zorg worden al gecompenseerd voor het langer in dienst houden van hun mensen met langdurige covid. De AOb vindt dat er voor het onderwijs een vergelijkbare regeling moet komen.

Aan de werkgevers en aan het kabinet zeggen wij dan ook: Gun de mensen met langdurige covid een derde jaar. In het belang van de leraren en ondersteuners zelf, want arbeidsongeschiktheid is een persoonlijk drama. En in het belang van het onderwijs, want het personeelstekort is al groot genoeg.

Tamar van Gelder

Tegemoetkomingsfonds

Mensen met langdurige covid zouden ook in aanmerking moeten komen voor een tegemoetkomingsfonds.

Waarom een fonds?

Een tegemoetkoming geeft blijk van **erkenning** voor het feit dat onderwijspersoneel in de frontlinie heeft gestaan bij het open houden van de samenleving. Achteraf blijkt dat leraren en ondersteuners daarbij zijn blootgesteld aan behoorlijke beroepsgerelateerde risico's. Zeker omdat sommige adviezen van het RIVM onjuist waren. En ook omdat de oproepen die de AOb in de corona-periode heeft gedaan om de veiligheid van het onderwijspersoneel te verbeteren, zoals voorrang bij vaccinaties, zijn genegeerd.

Mensen met long covid hebben **minder inkomsten en meer uitgaven**. Denk aan de salariskorting na een jaar ziekte (vaak 30%) en extra medische kosten (bijvoorbeeld voor extra fysiotherapie). Een fonds kan deze extra lasten compenseren.

Een voorbeeld voor zo'n tegemoetkomingsfonds zijn de tegemoetkomingsfondsen voor de beroepsziekte OPS en asbestziekten. Zo'n algemeen systeem **vermijdt complexe, langdurige juridische trajecten**. In een regeling voor een tegemoetkoming kan rekening worden gehouden met verschillende mate van arbeidsongeschiktheid.

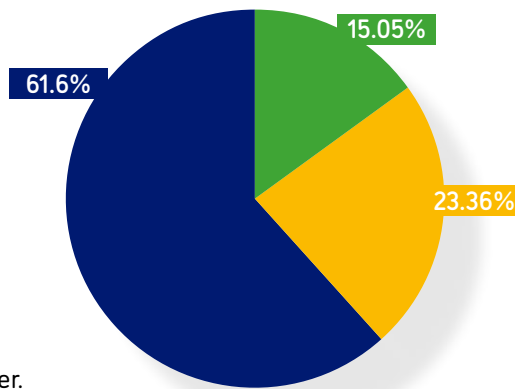
Langdurige covid in het onderwijs, in cijfers:

Bij het 'meldpunt long covid' van de AOb en FNV Onderwijs & Onderzoek hebben zich inmiddels ruim 1100 mensen gemeld die lijden aan langdurige covid.

Waar besmet?

- Nee
- Ik weet het niet
- Ja

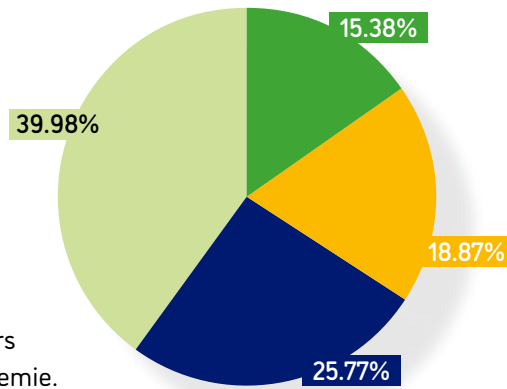
Ruim 60 procent van de melders is besmet geraakt op het werk.
Nog eens 23 procent weet het niet zeker.

Wanneer besmet?

- Maart - juli 2020
- Augustus - november 2020
- December 2020 - juli 2021
- Augustus 2021 - nu

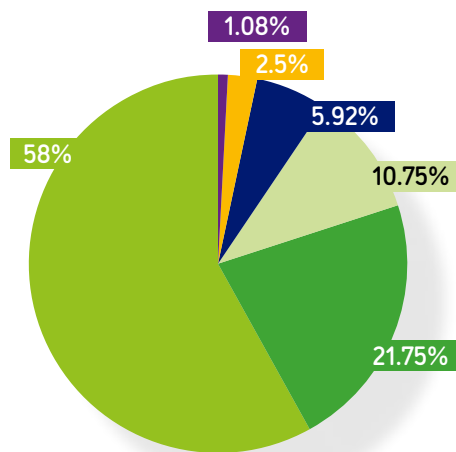
Iets meer dan 15 procent van de melders raakte besmet in het begin van de epidemie.

Onderwijssector

- Wo
- Hbo
- Mbo
- Speciaal onderwijs
- Voortgezet onderwijs
- Basisonderwijs

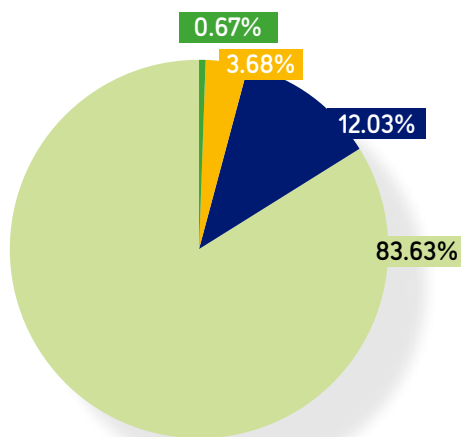
De grootste groep melders werkt in het basisonderwijs.

Functie

- Onderzoeker
- Leidinggevende / directie
- Ondersteuner
- Leraar / docent

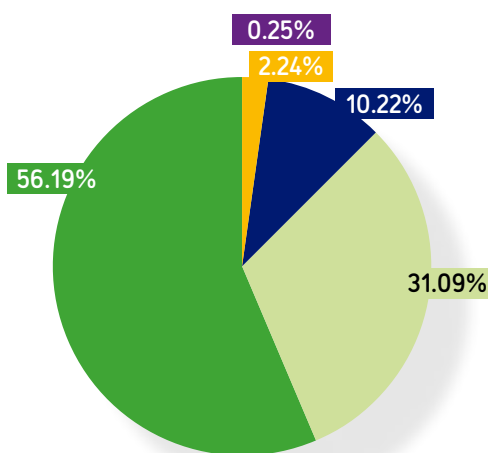
Iets meer dan 83 procent van de melders is leraar, daarna volgen ondersteuners en leidinggevendenden.

Leeftijd

- 67 jaar en ouder
- 0 - 25 jaar
- 61 - 66 jaar
- 26 - 40 jaar
- 41 - 60 jaar

De grootste groep melders is tussen de 41 en de 60 jaar oud. Maar opvallend is dat ook relatief jonge mensen lijden aan langdurige covid.

Klachten

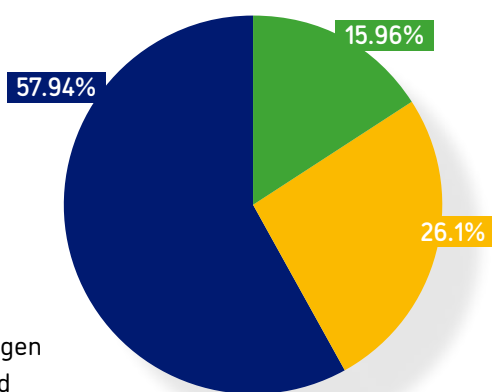
Optie	Atwoorden
Verminderde concentratie	1078
Aanhoudende verhoging / koorts	115
(Veel) minder energie dan voorheen	1151
Hartkloppingen	500
Anders	453
Kortademig	696
Depressieve klachten	328
Pijn op de borst	384
Regelmatig hoofdpijn	785
Verminderde of ontbrekend reuk of smaak	265
Postvirale hoest	161
Ik ervaar geen klachten na long covid	8
Schuldgevoel of angst om andere te besmetten	136
Vergeetachtigheid	890

Langdurige covid heeft een waaier van ernstige gevolgen. De meest genoemde zijn verminderde concentratie, minder energie, vergeetachtigheid, hoofdpijn, kortademigheid en hartkloppingen.

IPAP

- Ja
- Nee
- Ik weet het niet

Er is veel onduidelijkheid over de (vrijwillige) aanvullende verzekering tegen de gevolgen van arbeidsongeschiktheid – de zogenoemde IPAP. Bijna 60 procent van de melders weet niet of hij of zij een dergelijke verzekering heeft.

Besmet op school en nu arbeidsongeschikt

Vermoeid, vergeetachtig, kortademig en hartkloppingen: de eerste long covidpatiënten uit het onderwijs moeten een wia-uitkering aanvragen. De AOb heeft een meldpunt geopend.

‘Ik vraag me af of ik ooit weer fatsoenlijk voor de klas kan staan’

Ellie Tonen staat begin 2020 vier dagen per week voor groep 6, als de krantenberichten steeds alarmerender worden. Corona nadert stukje bij beetje ons land. Begin maart 2020 wordt Tonen op een ochtend niet fit wakker: koortsig en kortademig. Het wordt snel erger. “Uiteindelijk heb ik vijf weken lang doodziek in isolatie gelegen, boven in onze slaapkamer.” Toen ze eindelijk weer uit bed kon komen, lagen de ziekenhuizen vol en waren de scholen in lockdown. Zodra de scholen weer open gingen, probeerde Tonen weer aan het werk te gaan. “Ik ging twee keer per week een uurtje naar school, bijvoorbeeld om een paar leerlingen te begeleiden bij een toets.” Maar het lukte niet meer. “Ik ben heel erg kortademig, na vijfhonderd meter lopen ben ik total loss. Ik ben ook heel gevoelig voor drukte en geluid en ik heb heel veel hoofdpijn.” En ze heeft totaal geen concentratie meer. “Vroeger las ik heel graag, maar ik ben nu al na twee pagina’s vergeten waar het verhaal over ging.” Voor mensen zoals Ellie Tonen hebben AOb en FNV Onderwijs & Onderzoek

een meldpunt geopend. Mensen uit het onderwijs met long covidklachten – zoals vermoeidheid, vergeetachtigheid, kortademigheid, hartkloppingen en langdurig verlies van reukvermogen – kunnen er terecht. Het meldpunt moet allereerst de omvang van het probleem van long covid in het onderwijs in kaart brengen. “De AOb en de FNV vinden dat de overheid een long covid-fonds moet instellen, voor een financiële tegemoetkoming aan mensen die op de werkvloer besmet zijn geraakt en nog steeds long covidklachten ondervinden”, zegt AOb-voorzitter Tamar van Gelder. Ook de werkgevers moeten wakker worden geschud. Van Gelder: “Wie na twee jaar het werk moet verlaten met gezondheidsklachten vanwege long covid, plukt wel heel wrange vruchten van deze pandemie. Hierover willen we afspraken maken. Daarvoor moeten we de problemen zorgvuldig in kaart brengen en dit meldpunt helpt daarbij.”

STOFZUIGEN

Brenda Kap, een andere getroffene, kent de symptomen maar al te goed. “Ik ben 28 jaar oud en zou volop moeten genieten

*Brenda Kap (28) is waarschijnlijk op school besmet.
“Maar dat weet ik niet zeker: in die tijd dachten we nog
dat kinderen het virus niet zo makkelijk zouden kunnen
doorgeven aan volwassenen.”*

van het feit dat ik starter ben in het onderwijs. Maar in de herfstvakantie van 2020 werd ik ziek. Ik denk dat ik op school besmet ben, maar dat weet ik niet zeker: in die tijd dachten we nog dat kinderen het virus niet zo makkelijk zouden kunnen doorgeven aan volwassenen.”

Na twee weken ziekte en quarantaine probeerde Kap weer terug te gaan naar de kleuterklas waar ze werkte. “Ik kon nauwelijks rechtop staan. Ik was constant moe en mijn geheugen liet me in de steek. Als ik een kind niet meer zag, wist ik niet meer dat het bestond. Op een gegeven moment had ik in de noodopvang alleen nog een groepje van drie leerlingen onder mijn hoede. Eentje liep even weg, even later kwam de stagiair binnen en vroeg waar mijn derde leerling was. Eh – welke leerling?”

Nu, anderhalf jaar later, is Kap nog steeds erg moe – al vergeet ze gelukkig geen kinderen meer. Zij is nu aan het re-integreren op school. “Ik ben nu ter ondersteuning tot half twee ’s middags aanwezig, ik sta twee keer een half uurtje voor de klas en als ik thuis kom, moet ik in bed gaan liggen. Als ik dan nog iets anders wil doen op die dag, zoals stofzuigen, moet ik dat echt plannen. Anders sta ik alleen nog op om een maaltijd in de magnetron te schuiven.”

GEEN ENERGIE

Ook Ellie Tonen moet heel spaarzaam omgaan met haar energie. “Ik kan maar één activiteit per dag aan: boodschappen, visite, wat dan ook. Daarna is de energie op. En ik slaap elke middag anderhalf uur, omdat ik anders de dag niet door kom. Ik ben veertig jaar oud, maar ik voel me een vrouw van tachtig.”

De langdurige covid heeft voor de getroffen ook financiële gevolgen. Brenda Kap kreeg het eerste jaar van haar ziekte 100 procent van haar salaris doorbetaald. “Het is fijn dat dat in Nederland zo goed is geregeld.” Maar zij zit nu, in het tweede ziektejaar, op 70 procent van haar salaris. “En ziek zijn is duur: waar ik vroeger de fiets nam, neem ik nu bijvoorbeeld de bus. Het zijn kleine bedragen, maar het tikt allemaal aan.” ►

Ellie Tonen stond voor haar coronabesmetting vier dagen per week voor groep 6, nu moet ze een wia-uitkering aanvragen. “Ik ben veertig jaar oud, maar ik voel me een vrouw van tachtig.”

‘De stagiair kwam binnen en vroeg waar mijn leerling was. Eh – welke leerling?’

En wie er niet in slaagt om te re-integreren, wacht het zogenoemde ‘tweede spoor’: een baan elders, zoals dat heet. Of arbeidsongeschiktheid. Die kant lijkt het voorlopig helaas wel op te gaan voor Ellie Tonen. “Er is een belastbaarheidsonderzoek bij me gedaan. Ik kan een paar uur per week werken, maar het moet werk zijn zonder inspanning, zonder verantwoordelijkheid, zonder emoties, zonder prikkels: een ellendig lange lijst. De arboarts trok de conclusie dat er geen werk bestaat dat aan al deze eisen voldoet.”

En dus rest voor haar nu – in elk geval voorlopig – een wia-aanvraag: de aanvraag voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering. “Ik ben lid van de AOb en de bond begeleidt me daar gelukkig bij. Het is fijn dat ik nu goed voorbereid naar dat gesprek ga, ze hebben zelfs aangeboden om mee te gaan.” Met Brenda Kap gaat het gelukkig iets beter. “Mijn geheugen gaat vooruit, met kleine sprongetjes. Maar bij te veel prikkels sluit mijn brein zich weer af. En prikkels zijn er genoeg, in de kleuterklas. Leuke prikkels, ik wil ze niet missen, maar ik

vraag me af of ik ooit weer fatsoenlijk voor de klas kan staan.”

NIET ALLEEN

De belangrijkste functie van een meldpunt long covid voor het onderwijs is volgens Tonen en Kap ‘herkenning en erkenning’. Tonen: “Ik hoop dat het meldpunt duidelijk kan maken – aan de politiek, aan de zorgverzekeraars, aan iedereen – dat long covid echt een groot probleem is.”

“Ik vind het heel goed dat er een meldpunt komt voor mensen uit het onderwijs met long covid”, zegt Brenda Kap, die zelf ook al een facebookgroep ‘Long covid in het onderwijs’ heeft opgericht. “Wie weet kan zo’n meldpunt de betrokkenen verder helpen. Alleen het aantal meldingen helpt al: dan zie je dat je niet alleen staat.” ■

WERK JE IN HET ONDERWIJS EN KAMP JE MET LANGDURIGE KLACHTEN NA EEN CORONA-INFECTIE? MELD JE DAN OP [AOB.NL/MELDPUNT-LONG-COVID/](https://aob.nl/meldpunt-long-covid/)

Aan alle onderwijswerkgevers

Datum 22-3-2022
 Briefnr. 595.181

Onderwerp Langdurige covid
 Inlichtingen Jim van Emden

Geacht bestuur,

Ruim 2 jaar na de start van de coronapandemie wijzen wij u graag op het volgende. In navolging van de zorg, heeft het onderwijspersoneel vooraan gestaan om de maatschappij mede draaiende te houden. Het onderwijspersoneel belichaamt de uitoefening van een cruciaal beroep. Terecht, maar niet zonder risico's.

Terwijl de ruime meerderheid van de beroepsbevolking thuis heeft kunnen werken, met alle veiligheidswaarborgen van dien, was dit voor het onderwijspersoneel in veel mindere mate het geval.¹ De onderwijsbonden, werkgevers(raden) maar vooral en allereerst het onderwijspersoneel heeft zijn schouders eronder gezet. Er is door eenieder hard gewerkt om het onderwijs te kunnen blijven aanbieden.

In vervolg op de sector Zorg en Welzijn², hebben de AOb en FNV O&O een meldpunt opgericht ten behoeve van onderwijspersoneel met langdurige covidklachten. Binnen twee weken zijn er al meer dan 1000 meldingen binnengekomen. Een groot aantal. Achter elk verhaal schuilt een hoop leed met klachten van velerlei aard.³ Dat het een nieuw ziektebeeld is met nog onduidelijke prognoses en behandelingen, verhoogt de onzekerheid en spanning voor de betrokkenen. Recentelijk heeft de Gezondheidsraad gesteld dat er meer aandacht moet komen voor dit ziektebeeld en dat de zorg van patiënten goed gemonitord moet worden.⁴

Schrijnend bij dit alles is dat een ruime meerderheid van de respondenten aangeeft de besmetting vermoedelijk op het werk te hebben opgelopen.⁵ Alle inspanningen ten spijt, is het onderwijspersoneel in de uitoefening van de werkzaamheden niet altijd gevrijwaard gebleven van besmettingsgevaar. Dit alles klemt temeer nu blijkt dat bepaalde stellingen vanuit het RIVM niet juist blijken te zijn. Bijvoorbeeld dat kinderen het virus naar volwassen niet zouden kunnen overdragen of dat mondkapjes niet noodzakelijk waren.

¹ Uiteraard afhankelijk van het tijdstipmoment en onderwijssector. Soms waren er meer mogelijkheden om de werkzaamheden op afstand (bijv. digitaal onderwijs) uit te voeren. In algemene zin, heeft het onderwijspersoneel echter meer op locatie gewerkt. Denk daarbij ook aan bijv. de noodopvang in het funderend onderwijs en het praktijkonderwijs in het mbo en hoger onderwijs.

² Zie hiervoor: <https://www.fnv.nl/cao-sector/zorg-welzijn/meldpunt-long-covid>

³ Zie voor een aantal van die ervaringsverhalen: <https://www.aob.nl/nieuws/aob-opent-meldpunt-long-covid/>

⁴ Zie hiervoor: <https://www.gezondheidsraad.nl/documenten/adviezen/2022/02/14/langdurige-klachten-na-covid-19>

⁵ 61% geeft aan de besmetting vermoedelijk op het werk te hebben opgelopen, 23% weet het niet en 15% denkt van niet. Peildatum: 1 maart 2022 (1005 meldingen).

Ook is er aan vele oproepen van de AOb – denk onder meer aan de voorrang bij vaccinaties voor onderwijspersoneel – helaas geen gehoor gegeven.⁶ Het is onaanvaardbaar om de long-covidslachtoffers hiervan nu de dupe te laten zijn.

We mogen deze groep niet in de kou laten staan en de negatieve gevolgen laten dragen.⁷ We achten daarbij dat tijdrovende en psychisch belastende aansprakelijkheidsprocedures in beginsel hier niet opportuun zijn. Voor de eerste groep long-covidbenadeelden komt de WIA-aanvraag in zicht. De wet voorziet in de mogelijkheid om deze aanvraag in gezamenlijk overleg tussen werkgever en werknemer uit te stellen.⁸ Waar een werknemer van u langer moet herstellen c.q. re-integreren, vragen wij u in overleg met de werknemer vriendelijk doch met klem van deze wettelijke mogelijkheid gebruik te maken. Deze groep krijgt daarmee wat het verdient: de tijd om rustig te herstellen en te re-integreren met perspectief op terugkeer in de (eigen) functie, zonder druk van een aanstaande WIA-keuring. Voor zorgmedewerkers heeft de minister recentelijk aangegeven werkgevers te gaan compenseren voor extra loonlasten. Met een subsidieregeling worden werkgevers gestimuleerd om de re-integratie van hun medewerkers te continueren, zodat de medewerker kan blijven werken aan herstel en re-integratie. Het doel is om de zorgmedewerkers te behouden voor de zorg.⁹ De AOb vindt dat er voor het onderwijs een vergelijkbare regeling moet komen. Zeker in tijden van een lerarentekort. Bij dit alles is maatwerk wel van belang, in voorkomende situaties kan een uitstel van de WIA-aanvraag niet opportuun zijn.

Tevens wijzen wij u op de mogelijkheid om op coulante wijze met inkomensschade (de salariskorting van veelal 30% na het eerste ziektejaar) en financieel-medische schade (denk aan extra fysio, kosten eigen risico) van de medewerker om te springen. Veel cao's bevatten minimumbepalingen: het is dan juridisch mogelijk om hiervan ten gunste van de werknemer af te wijken.¹⁰

Voorts zouden wij u willen vragen om bij uw werknemers de mogelijkheid én het belang van een aanvullende arbeidsongeschiktheidsverzekering voor het voetlicht te brengen. Dit vloeit ook mede voort uit cao-bepalingen, het goed-werkgeverschap en (daaruit afgeleide) (on)geschreven informatieverplichtingen.¹¹ Uit ons meldpunt volgen verontrustende uitkomsten. Een ruime meerderheid weet niet wat een aanvullende arbeidsongeschiktheidsverzekering is – en van degenen die dat wel weten, heeft een ruime meerderheid geen verzekering.¹²

Tenslotte krijgen wij geregeld signalen binnen van leden die stress ervaren door de als rigide ervaren eisen van de Wet Verbetering Poortwachter (hierna: WVP), met name het zogenaamde tweede spoortraject. De minister benadrukt de mogelijkheden van de WVP

⁶ Zie o.a. <https://www.aob.nl/nieuws/slob-geen-voorrang-voor-leraren-bij-vaccinatie/>

⁷ Als AOb willen wij hier ook aan bijdragen. Door middel van het opperen van collectieve verbetervoorstellen, het verstrekken van informatie en advies en het verlenen van juridische en emotionele bijstand. Daarmee proberen wij de belangen van deze groep in brede zin te behartigen. Ook willen wij de erkenning en herkenning van deze groep stimuleren door het faciliteren van diverse podia.

⁸ Artikel 24 WIA.

⁹ <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2022/02/25/tijdelijke-ondersteuning-voor-behoud-zorgmedewerkers-met-post-covidklachten>

¹⁰ Let wel, de cao's HBO en Nederlandse Universiteiten kennen een standaardkarakter.

¹¹ Zie bijvoorbeeld artikel 13.4 cao voortgezet onderwijs.

¹² 57% geeft aan niet te weten wat een IPAP-verzekering is, 16% is wel verzekerd en 26% niet. Peildatum: 1 maart 2022 (1005 meldingen).

om maatwerk te bieden en het plan van aanpak telkens naar gelang van de gezondheids- en re-integratiemogelijkheden aan te passen.¹³ U kunt proberen om in overleg met het UWV en de medewerker afspraken te maken over de toepassing van de Wet Verbetering Poortwachter (WVP). Er zijn tevens diverse handreikingen te vinden over werken met langdurige covidklachten.¹⁴

Samenvattend kunt u de volgende acties ondernemen:

- Bespreek uitstel WIA-aanvraag.
- Ga coulant om met inkomensschade.
- Zorg dat uw werknemers een aanvullende arbeidsongeschiktheidsverzekering afsluiten.
- Maak met het UWV en de medewerker afspraken over het tweede spoortraject.

Voor aanvullende informatie kunt u contact opnemen met Jim van Emden, via e-mail: jvanemden@aob.nl of telefonisch: 06-27041483.

Erop vertrouwend u hierbij voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

Tamar van Gelder
Voorzitter AOb

¹³ Zie [Antwoorden op Kamervragen over Long COVID en Wet poortwachter | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl](#)

¹⁴ Zie daarvoor: [Handreikingen werken met langdurige coronaklachten | SER](#)

Algemene Onderwijsbond

Sint Jacobsstraat 22
3511 BS Utrecht

030 29 89 599
info@aob.nl